

Arrest

nr. 154 835 van 20 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 3 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. MAKILA MOUKANDA loco advocaat M. SANGWA POMBO en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger van Edo origine te zijn, afkomstig uit Benin City, waar u geboren werd op 10 oktober 1972. U beëindigde de secundaire school in 1992 toen u ongeveer 20 jaar was en werkte nadien als conducteur en ten slotte als chauffeur. U stelt biseksueel te zijn, maar in Nigeria steeds mannen verkozen te hebben boven vrouwen. U had een relatie met Mercy, de moeder van uw kinderen, omdat uw moeder kinderen van u wilde en omdat u wilde verbergen dat u homoseksueel was. Toen u in de middelbare school zat wist u dat u homoseksueel was en toen Faith u benaderde startte u een relatie met hem. U kreeg drie kinderen met Mercy, maar na de geboorte van het laatste kind in 2007, zag u haar niet zo vaak meer. U had nog twee homoseksuele partners met wie u echter geen standvastige relatie had. Sinds 2010 had u echter een vaste relatie met Femi O., met wie

u werkte en met wie u het grootste deel van uw tijd zou doorbrengen. Jullie hielden de relatie verborgen, en hoewel Mercy en uw moeder vermoedens hadden, ontkende u steeds. U sliep ook nog af en toe met Mercy, hoewel u dit niet graag deed. Op 15 februari 2015 ging u met Femi naar club Hexagon voor zijn verjaardag. Jullie dronken meer dan gewoonlijk en hadden seks in de toiletten. Jullie werden betrapt en geslagen, maar konden met uw auto ontsnappen. Jullie belagers zetten echter de achtervolging in. Thuis aangekomen liepen jullie snel naar binnen en deden jullie de deur op slot. Terwijl u zich op het toilet bevond en Femi in het salon, werd de deur ingebeukt. U zag hoe Femi werd neergestoken en kreeg zelf ook stokslagen, maar kon door het toiletraam ontsnappen. U zocht tevergeefs hulp bij een oom en een vriend in Benin City, waarna u David belde, die in Lagos verbleef. Hij vroeg u een taxi naar Lagos te nemen, wat u deed nadat u in Benin city uw verwondingen liet verzorgen. U kwam in Lagos aan en werd door David diezelfde dag nog op een schip gezet, voorzien van wat eten. U wist niet waar de reis u heen zou brengen en dacht dat het enkele dagen zou duren. Op 9 maart 2015 kwam u in België aan, u werd opgehaald door een blanke man die u in Brussel afzette en toonde waar u hulp kon vragen. U vroeg op 10 maart 2015 asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt biseksueel te zijn en in Nigeria een voorkeur voor relaties met mannen gehad te hebben (zie gehoorverslag CGVS p. 13, 15). U ging een relatie aan met Mercy en had drie kinderen met haar, omdat uw moeder kinderen van u wilde en omdat u uw homoseksuele voorkeuren wilde verbergen (zie CGVS p. 5, 13, 15).

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze de seksuele geaardheid aan te tonen, mag het CGVS van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel wel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet overtuigen van uw beweerde voorkeur voor relaties met mannen en dus evenmin van de vervolgingsfeiten die voor uw vertrek uit Nigeria zouden hebben plaatsgevonden.

Uw verklaringen over uw biseksualiteit dan wel homoseksualiteit en uw wisselende verklaringen over de aard van uw relatie met Mercy (de moeder van uw kinderen), komen weinig aannemelijk over.

U verklaart dat u verschillende jaren homoseksuele activiteiten had omdat u dat leuk vindt en er van geniet (CGVS p. 12). Gevraagd wat homoseksualiteit is, stelt u dat u het deed, maar dat u kinderen had, aangezien het in uw land verboden is homoseksueel te zijn (CGVS p. 13). U stelt dat veel mensen het doen, maar dat ze nog een vrouw hebben en dus biseksueel zijn, zoals u zelf (CGVS p. 13). Sinds de derde graad van het secundair onderwijs had u drie verschillende homoseksuele partners, tot u uiteindelijk Femi tegenkwam, met wie u een vaste relatie had (CGVS p. 11, 16). Gevraagd of u nog met andere vrouwen geweest bent, tenzij Mercy, stelt u van niet, omdat u niet meer geïnteresseerd was in vrouwen, u wilde enkel dat Mercy bleef zodat men niet zou weten wat u met Femi deed (CGVS p. 13). Als men aan homoseksualiteit doet in Nigeria, moet men dit immers in het geheim doen (CGVS p. 13). Wanneer u later in het gehoor gevraagd wordt of het dus klopt dat u relaties met mannen verkiest en niet echt meer in vrouwen geïnteresseerd was, stelt u echter dat het op dit moment onbeslist is en dat u overweegt om pastoor te worden in de toekomst. Wanneer wordt opgemerkt dat u eerder zei mannen boven vrouwen te verkiezen in Nigeria, bevestigt u dat dit het geval was in Nigeria. Gevraagd of u al een voorkeur had voor mannen toen u met Mercy een relatie aanging, stelt u dat u geïnteresseerd was in haar, maar dat u liever mannen had. Uw moeder wilde echter dat u kinderen kreeg. Bovendien kon u niet enkel met Femi zijn, want dan zouden de mensen het horen [nvdr. dat u een relatie met een man hebt] (CGVS p. 15). Vooreerst is het eigenaardig dat u naar Femi verwijst, gevraagd naar het begin van uw relatie met Mercy, aangezien u al sinds 1992 een relatie zou gehad hebben met Mercy (CGVS p. 4), met wie u in 1995 een eerste kind kreeg (CGVS p. 5) en pas sinds 2010 met Femi (CGVS p. 7, 10). Gevraagd of u verliefd was op Mercy of dat de relatie met haar slechts een dekmantel was, stelt u dat u niet echt verliefd was, maar dat u verliefd was op Femi (CGVS p. 15). Aansluitend stelt u echter dat u (wel degelijk) verliefd was op Mercy, maar toen u Femi ontmoette was u erg verliefd op hem, meer dan op Mercy (CGVS p. 15). Gevraagd of u nu verliefd was op Mercy of dat u een relatie met haar had omdat uw moeder het wilde, stelt u dat uw moeder wilde dat u kinderen zou hebben en dat u eerst misschien niet verliefd was, maar je kan een relatie hebben en dan geïnteresseerd raken. U stelt niet zo verliefd te zijn geweest [nvdr. op Mercy] omdat u homoseksueel was en u de kinderen nodig had om het te verbergen (CGVS p. 15).

Gevraagd of u nog een vrouw zou nemen indien u ergens zou wonen waar relaties met mannen perfect aanvaard zijn, stelt u opnieuw dat het onbeslist is omdat u nog in een rouwfase bent (CGVS p. 16).

Het is opvallend dat u enerzijds een duidelijke voorkeur voor mannen doet uitschijnen, daar u stelt nooit met een andere vrouw dan Mercy geweest te zijn en de relatie met Mercy herhaaldelijk voorstelt als een dekmantel. Bovendien stelt u dat men in de Nigeriaanse traditie zegt dat men geen homoseksualiteit nodig heeft, maar dat u het zelf wel nodig heeft (CGVS p. 14). Anderzijds wil u geen uitspraak doen over uw huidige intenties om relaties met vrouwen dan wel met mannen aan te gaan en **legt u wisselende verklaringen af over uw gevoelens voor Mercy**. Deze vaststellingen maken reeds dat er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw bewering dat u in Nigeria een voorkeur voor relaties met mannen had en met verschillende mannen een relatie aanging. Het is weinig aannemelijk dat men in een homofob land als Nigeria, waar homoseksuele relaties een ernstig risico met zich meebrengen, verschillende homoseksuele relaties zou aangaan, aangezien u dit nodig had, maar dat u tegenstrijdig genoeg klaarblijkelijk veel minder overtuigd bent van uw nood aan relaties met mannen nu u zich buiten uw land van herkomst bevindt. Uw stelling dat u nog in een rouwfase bent en overweegt om pastoor te worden, is geen reden om zich niet te kunnen uitspreken over, of op zijn minst te kunnen toelichten, of een mogelijke huidige voorkeur voor mannen of voor vrouwen bestaat.

Later in het gehoor, gevraagd of u zich nooit aangetrokken voelde tot mannen voor Faith u benaderde, verklaart u nog dat u er al aan dacht nog voor Faith u benaderde (dus voor uw eerste homoseksuele ervaringen), aangezien u niet echt geïnteresseerd was in vrouwen en er geen wilde (CGVS p. 17). Hier [nvdr. in België] wil u echter niet dezelfde problemen ervaren, dus u kan niet zeggen of u het nog zou doen, om uw moeder en kinderen veilig te houden (CGVS p. 17). Nochtans bevinden uw moeder en kinderen zich in Nigeria, waar u verklaart dat zij ernstige problemen ondervinden omwille van uw homoseksualiteit, die er openbaar werd nadat u betrappt werd met Femi (CGVS p. 5, 6, 9, 12). Uw gedragingen in België kunnen de situatie voor hen dus nauwelijks nog verergeren.

U lijkt evenmin te beseffen dat u zich momenteel bevindt in een land waar homoseksualiteit niet strafbaar is en discriminatie van homoseksuelen zelfs onwettig is. U kon immers zelfs niet specificeren of homoseksuelen in België arrestatie riskeren omwille van hun homoseksualiteit (CGVS p. 14). Deze verklaringen doen verder afbreuk aan uw bewering in Nigeria mannen geprefereerd te hebben en niet meer geïnteresseerd te zijn geweest in vrouwen (CGVS p. 13, 15). Zeker indien u stelt zich zorgen te maken over de veiligheid van uw moeder en kinderen, die u graag naar België zou laten overkomen (CGVS p. 25), zou men verwachten dat u zich enigszins zou informeren over de situatie van homoseksuelen in het land waar u asiel aanvraagt omwille van uw homoseksuele verleden. Zelfs indien u niet exact op de hoogte zou zijn van alle wettelijke bepalingen over de rechten van homoseksuelen in België, **zou men toch verwachten dat u zich enigszins zou informeren over de situatie van homoseksuelen in België, met name of zij al dan niet riskeren gearresteerd of vervolgd te worden.**

Met betrekking tot de ontdekking en beleving van uw voorkeur voor homoseksuele activiteiten, legt u eveneens weinig aannemelijke verklaringen af.

Gevraagd hoe en wanneer u ontdekte dat u zich tot mannen aangetrokken voelde, stelt u dat de meesten van u houden omwille van uw naam [nvdr. 'Love'] en u zegt dat u zich aangetrokken voelt tot mannen, dat het in u is (CGVS p. 17). Gevraagd om specifiek te vertellen over het moment waarop u zich realiseerde dat u anders was dan anderen, antwoordt u slechts in algemene termen dat het niet makkelijk is om homoseksueel te zijn in Nigeria, u stelt dat men jongeren erin initieert, dat jullie merkten dat het het beste was, van man tot man, dat jullie elkaar verstaan en van elkaar houden (CGVS p. 17). Niet alleen antwoordt u niet op de vraag hoe u persoonlijk zich realiseerde dat u anders was, u haalt ook de initiatie (ook wel rekrutering genoemd) van jongeren door homoseksuelen aan, een praktijk waarvan homoseksuelen in een homofobe samenleving veelvuldig beschuldigd worden, zoals ook blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier. Het is eigenaardig dat u als beweerde homoseksueel dergelijke stereotypen aanhaalt, gevraagd naar uw persoonlijke ervaringen. Opnieuw gevraagd hoe u persoonlijk ontdekte dat u tot mannen aangetrokken was, stelt u slechts dat u tot mannen aangetrokken bent en dat het heel gemakkelijk is om hen te herkennen in het openbaar, omdat ze vrouwenkleden dragen en oorbellen (CGVS p. 17), waarbij u opnieuw in stereotypen vervalt.

Gevraagd vanaf wanneer u met zekerheid wist dat u ook op mannen viel, stelt u dat het was toen u Faith ontmoette. Voor hij u benaderde was u niet homoseksueel, het was toen u akkoord ging en jullie kusten, dat u wist dat u homoseksueel was. Gevraagd of u zich nooit aangetrokken voelde tot mannen voor hij u benaderde, stelt u dat u er wel aan dacht, omdat u niet geïnteresseerd was in vrouwen (CGVS p. 17). Gevraagd hoe u zich voelde toen u zich realiseerde dat u zich tot mannen aangetrokken kon voelen, stelt u dat u zich heel goed voelde (CGVS p. 18). Gevraagd of u verder nog iets voelde antwoordt u ontkennend (CGVS p. 18). Evenmin ervoer u enige twijfel toen u door Faith benaderd werd en voor het eerst een relatie met een man aanging (CGVS p. 17). Faith benaderde u en u zei: geen probleem en u startte de relatie (CGVS p. 21). U stelt dat het enige probleem met Faith was dat hij niet

betrouwbaar was en dat hij verschillende partners wilde (CGVS p. 17). Deze verklaringen overtuigen in het geheel niet. Het ligt immers binnen de verwachtingen dat iemand die in een homofob klimaat leeft en ontdekt dat hij homoseksuele voorkeuren heeft, niet alleen positieve gevoelens ervaart, maar ook last heeft van gevoelens van twijfel, angst of frustratie. **Er kan niet worden aangenomen dat u dermate zorgeloos een homoseksuele relatie aanging**, aangezien u zelf uw relatie met Mercy grotendeels als een dekmantel voor uw homoseksualiteit omschrijft en stelt dat **men in Nigeria zijn homoseksualiteit geheim moet houden omdat men in de gevangenis kan belanden of gedood kan worden** (CGVS p. 13, 15). Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat ook in de jaren negentig, toen u naar school ging en Faith leerde kennen (CGVS p. 10, 16), er in Nigeria reeds een erg homofobe maatschappelijke tendens aanwezig was (zie info administratief dossier). Homoseksualiteit was in die tijd trouwens evenzeer al verboden (zie info administratief dossier), al blijkt u hier niet van op de hoogte (CGVS p. 14).

Met betrekking tot uw relatie met Faith op school, kan nog opgemerkt worden **dat uw verklaringen over andere homoseksuelen op school weinig coherent zijn**. Gevraagd of er op school, tenzij Faith, nog iemand wist dat u homoseksueel was, bevestigt u en stelt u dat jullie met een groepje waren van mensen die homoseksuele partners hadden (CGVS p. 18). Gevraagd hoe groot dat groepje was, stelt u dat u het niet kan zeggen, "omdat je ze niet allemaal kan kennen, de enige manier waarop je het kan weten is als je naar een gay party (een feest voor homoseksuelen) gaat, dan weet je dat ze het doen" [nvdv. dat ze homoseksueel zijn] (CGVS p. 18). Tevens verklaart u echter dat u tien of vijftien homoseksuelen kende op u school, maar niet zo goed, er waren er nog meer, maar u kende er maar tien of vijftien, soms zouden jullie er kort over spreken op restaurant. Gevraagd wie de personen die u kende dan waren, tenzij Faith, stelt u dat het mensen op school waren, waarvan u de namen niet kende, maar waarvan je weet, dat ze homoseksueel zijn (CGVS p. 18, 19). Gevraagd of u dan van geen enkele van de homoseksuelen op uw school de naam vroeg, stelt u dat het illegaal is en dat je enkel de partner waar je mee samen bent kan kennen en dat je niet aan anderen hun naam kan vragen (CGVS p. 19). Echter, van personen die bij u op school zitten mag men veronderstellen dat u hun naam zonder meer kan achterhalen, daar een school geen bar of club is waar willekeurige mensen één avond bij elkaar komen, maar een plek waar leerlingen ten eerste bij naam gekend zijn en bovendien elkaar dagelijks ontmoeten. Men zou dan ook verwachten dat andere jongeren die homoseksueel zijn, en waarvan u bovendien stelde dat het vrienden van Faith waren (CGVS p. 16), waar u in het restaurant over zou spreken, specifiek uw aandacht zouden trekken en dat u minstens van sommigen van hen de naam nog zou kennen. Het is niet coherent dat u stelt dat u hun namen niet kan weten, maar dat u blijkbaar wel kan weten dat ze homoseksueel zijn, daar men op een school zijn naam niet verborgen kan houden, maar eventueel wel zijn geaardheid kan verbergen (zeker in een homofobe samenleving).

U verklaart dat u Faith leerde kennen op school en dat hij u meenam naar een gay party. U zou er naartoe gaan om mannen te vinden en zo leerde u uw andere partners kennen, Efusa, Timothy en uiteindelijk Femi, met wie u vijf jaar samen was (CGVS p. 15, 16). Gevraagd of u vrienden van Femi ontmoette toen jullie samen waren, stelt u dat u zijn vriend was en dat Femi geen andere vrienden had, wie getrouwd is kan immers geen andere vriend hebben (CGVS p. 23). Hoewel u verklaart dat u vaak (en ook samen met Femi) naar gay party's zou gaan, dat u daar soms dezelfde mensen zou tegenkomen en dat u er heel de tijd met veel mensen zou praten, kan u geen enkele naam noemen van kennissen die u daar ontmoette (CGVS p. 23). U stelt dat deze mensen uw vrienden niet waren en dat u dus geen namen kan geven, dat kan enkel wanneer ze je vrienden zijn (CGVS p. 23). Vooreerst is het perfect mogelijk de naam te kennen van mensen die men tegenkomt, zelfs indien het geen vrienden zijn. Bovendien stelt u dat gay party's enkel voor homoseksuelen zijn, dat er enkel homoseksuelen komen en dat je moet uitgenodigd worden, dat mensen elkaar opbellen en hun partners meenemen (CGVS p. 19). Dit veronderstelt dat de mensen op een gay party elkaar enigszins kennen. Ook stelt u dat u er zelf heen ging om mannen te vinden (CGVS p. 16). U verklaart dat u op een gay party geen namen kan kennen van andere homoseksuelen (tenzij de partners die u had), aangezien mensen op een gay party denken dat je een andere partner wil wanneer je je begint voor te stellen. Enkel wanneer je geruchten hoort dat iemand geen partner heeft, kan je er mee praten (CGVS p. 24). Dit is weinig coherent. Vooreerst mag men veronderstellen dat wanneer er geruchten rondgaan, dat er ook namen genoemd worden. Bovendien, wanneer u terzelfdertijd verklaart dat men moet uitgenodigd worden voor een gay party en dat u er heel de tijd met veel mensen zou praten, kan niet worden aangenomen dat u niemand bij naam leerde kennen gedurende alle tijd dat u naar gay party's ging, tenzij de namen van uw partners en van een collega die u er toevallig tegenkwam (CGVS p. 24). Daarnaast kan er van uitgegaan worden dat mensen naar zulke party's gaan om (gelijkgestemde) mensen te ontmoeten.

Omwille van bovenstaande incoherenties en ongeloofwaardigheden met betrekking tot uw bewustwording en beleving van uw homoseksuele voorkeuren, kan niet worden aangenomen

dat u in Nigeria homoseksuele relaties bent aangegaan, en bijgevolg evenmin dat u er bent moeten vertrekken omdat u met een man betrapt zou zijn.

Ten overvloede kan met betrekking tot uw vluchtrelaas opgemerkt worden dat het bijzonder onvoorzichtig is om in het toilet van een openbare nachtclub de liefde te bedrijven met uw vriend (CGVS p. 12, 19). Dit gedrag komt niet overeen met de houding van iemand die stelt dat homoseksuelen hun leven in Nigeria niet zeker zijn en die een heteroseksuele relatie aanhoudt om zijn homoseksualiteit te verbergen (CGVS p. 13, 15). Dat jullie jullie leven riskeerden omdat jullie hadden gedronken om de verjaardag van uw vriend te vieren, is geen overtuigende verklaring voor dit gedrag, dat overigens op veel plaatsen ook afkeurend onthaald zou worden indien het door heteroseksuelen werd gesteld. Het is immers algemeen geweten dat seks hebben op openbare plaatsen in de meeste landen strafbaar is.

Gevraagd of u ooit hoorde van organisaties die opkomen voor homoseksuelen in Nigeria, stelt u niet te weten of er dergelijke organisaties zijn, en te denken dat er geen zijn aangezien het illegaal is, dus hoe zou een dergelijke organisatie kunnen bestaan (CGVS p. 24). Echter, uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt juist dat (hoewel nog steeds weinig) meer en meer LGBT's (lesische, homoseksuele, biseksuele en transgender personen) openlijk over hun geaardheid spreken en dat er wel degelijke enkele organisaties zijn die strijden voor de rechten van LGBT (lesische, homoseksuele, biseksuele en transgender personen). Het is niet ondenkbaar dat de recent ingevoerde wetgeving een reactie is op deze evolutie, die u blijkbaar volledig ontgaan is. Nochtans zou men denken dat iemand die homoseksuele relaties aangaat en regelmatig naar gay party's gaat en daar met verschillende mensen praat, op de hoogte is van het bestaan van organisaties of activisme in Nigeria, zelfs al zijn ze schaars. Dit betreft immers informatie die u specifiek aangaat.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg kunnen ondersteunen.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een krant voor waarin op pagina 3 onderaan uw beweerde lotgevallen met Femi in club Hexagon en de daaropvolgende vervolgingsfeiten worden beschreven. Hetzelfde artikel verscheen ook online. Vooreerst legt u geen enkel identiteitsbewijs voor, waardoor niet aangetoond is dat u inderdaad de persoon bent die in het artikel wordt beschreven. Een krant (fysiek of online) kan echter niet beschouwd worden als een officieel document en de artikels die in een krant verschijnen zijn niet per definitie waarheidsgetrouw. Komt daarbij dat corruptie (zeker in verband met emigratie) in Nigeria wijdverspreid is (zie informatie administratief dossier), waardoor dergelijke artikelen met de nodige terughoudendheid moeten behandeld worden. Om dezelfde reden kan de authenticiteit van voorgelegde kranten niet zonder meer worden aangenomen, zelfs al hebben ze dezelfde uiterlijke kenmerken als kranten die inderdaad in omloop zijn. Met betrekking tot de krant die u voorlegt, dient opgemerkt dat de hoofding van de pagina's (3,4, 29 en 30) (zijnde het blad waarop ook uw artikel staat) hoger geplaatst is dan op alle andere pagina's van de krant die u voorlegt, wat aansluit bij bovenstaande twijfels met betrekking tot de authenticiteit. In elk geval moeten voorgelegde stukken, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is, daar u niet kon overtuigen van uw homoseksualiteit.

Het medisch attest dat u voorlegt kan evenmin ander licht werpen op de beoordeling van uw asielmotieven, daar een arts wel littekens of verwondingen kan vaststellen, maar voor de manier waarop u deze opliep slechts beroep kan doen op uw verklaringen, welke niet geloofwaardig zijn gebleken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, sectie A, paragraaf 2 van het Verdrag van Genève van 1951, de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet), van het artikel 62 van de vreemdelingenwet en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het gebrek aan motivatie.

2.1.1. In een eerste onderdeel argumenteert verzoeker inzake de toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In het verzoekschrift wordt gesteld wat volgt:

"Eerste tak - van het verhoor van de aanvrager in verband met artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 relatief tot het bemachtigen van de vluchtelingen statuut et het verkrijgen van het statuut van beschermde subsidie

1. Verhoordt dat, de aanvrager in een duidelijk en coherente verhaal, verplicht geweest om zijn land te verlaten met als reden van de vervolgingen door de nationale overheid, rekening houdend, met zijn voorkeur voor mannen, is hij betrap in volle seksuele daad met zijn partner Femi die dodelijk gestoken is geweest met een dolk.

Dat om de asielaanvraag van de aanvrager te weigeren, de tegen partij hem valselyk verweet niet geloofwaardig genoeg te zijn in zijn verhaal met oog op de beslissing ;

Terwijl dat, « de gevraagde motivering dient als aanwijzing, **die wettelijkheid samenstellen en ondersteuning op de beslissing** .

Deze moet voorleggen. » ;

Dat ten deze opzicht, De juridische controle de motivering van de akte in zijn vorm niet enkel het bestaan van een motivatie; de motivatie moet zorgvuldig zijn en de controle moet de zorgvuldigheid kunnen beamen, dit wil zeggen de zorgvuldigheid op zich, de pertinentie van de motivering (CE, 2 juni 2003, n° 120.10, CE, 5 april 2002, n° 105.385) ;

Dat eigenlijk, « de voorgelegde feiten, en de manier waarop deze werden voorgelegd de administratie ertoe geholpen heeft zich op deze manier te gedragen, en kunnen worden gezien als toepasselijk motief als deze niet worden gezien als de motieven om in actie te nemen» (De formele motivering van de administratieve aktes - Wet van 29 juli 1991, akte van de dag van studie 8 mei 1992, Universiteit van Namen, p.131) ;

Dat de aanvragende partij het jullie hoger juridische instelling erop wil wijzen dat ze in deze zaak een volle jurisdictie kennis moeten gebruiken zodat herziening van toepassing is;

Dat het aan hem ligt, gaande om te appreciëren of de bewijsstukken in het administratief dossier d'apprécier si au vu des pièces du dossier administratif en de meegedeelde elementen door de partijen, het voor hem mogelijk is om een conclusie te trekken of een hervorming te vragen of als er belangrijke elementen ontbreken die ervoor zorgen dat zij geen beslissing kunnen nemen over of een hervorming of een bevestiging zonder dat er bijkomende procedures ;

Dat er in echtheid, de afwezigheid van geloofwaardigheid dat de tegen partij blijft koesteren tegen over de aanvrager niet voortvloeit uit zijn verklaringen ;

Dat men in het hoofd moet houden dat de aanvrager die een seksuele voorkeur heeft voor mannen zich verplicht een relatie te onderhouden met Mery die hem drie kinderen zal schenken, om zo de droom van zijn moeder te verwezenlijken en anderszijds om zich te beschutten tegen de homofobe aantijgingen beleefd in zijn lande ;

Dat de tegen partij de geloofwaardigheid van het verhaal van de aanvrager in twijfelen willen brengen ;

- Als voor het gebrek aan geloofwaardigheid van de aanvrager seksuele voorkeur

2. Verhoors wordt dat de CGRA foutief bevindt dat de aanvrager geen volledige verhaal verteld heeft en in details informeert over zijn seksuele voorkeuren .

Dat de aanvrager feitelijk, tijdens zijn lang verhoor zijn voorkeur voor mannen heeft voorgebracht en dat hij enkel met vrouw geleefd heeft enerzijds de wens van zijn moeder te verwezenlijken en anderzijds ervoor te zorgen dat zijn voorkeur voor mannen geheim blijft ;

Dat dan ook het feit van gevoelens te hebben voor de moeder van zijn kinderen op zich geen discrediet mag brengen over zijn voorkeur voor mannen.

Dat de aanvrager een relatie onderhoudt met de moeder van zijn kinderen en dat daardoor, en dat er daardoor waarschijnlijk zich gevoelen te voorschijn zijn gekomen. Ook vermeldt dat de aanvrager maar een relatie met een vrouw heeft gehad zijnde de moeder van zijn kinderen .

Dat daardoor, de gevoelens die hij voor de moeder van zijn kinderen had heeft niet van nature is om om zijn seksuele voorkeur voor mannen in twijfel kan brengen .

De aanvrager bevestigt door zijn hele verhoor zijn seksuele voorkeur voor mannen .

Dat het feit dat hij later pastoor zou worden zijn geaardheid niet in twijfel mag brengen, maar is enkel een toekomst perspectief .

Het feit dat voor de CGRA het ontbreken van de zin om in België zich in koppel te zetten met een ander persoon kan voor gezet worden als een afwezigheid van geloofwaardigheid over de seksuele geaardheid van de aanvrager is buitensporig.

Dat feitelijk , de CGRA weigert de analyse te stellen van de voorgelegde bewijzen dat de aanvrager zijn land van herkomst heeft moeten verlaten .

Dat de aanvrager zijn vriend heeft zien dodelijk neergestoken worden, dat hij zich in een vreemd land bevindt zonder richtlijnen en hulp .

Dat het natuurlijk blijkt voor de aanvrager om zijn rouwperiode te beleven en rustig te kunnen na denken over zijn toekomst en zijn veiligheid .

Dat in tegenstelling tot wat de CGRA ondervindt, weigert de aanvrager niet zich uit te spreken over zijn seksueel voorkeur, maar over het feit om een relatie te beginnen met een vrouw of een man in België.

Dat daarboven, gedrongen wordt om vast te stellen dat de CGRA enkel de hypotetische elementen voorlegt om de geloofwaardigheid van de asiel aanvrager in vraag te stellen ;

Dat er duidelijk passages zijn in het proces verbaal van de aanvrager die vermelden naar zijn seksuele geaardheid en zijn schrik om vervolgd en onderdrukt te worden in zijn land van herkomst.

- Als voor de ontdekking en de praktijk van de aanvrager seksuele voorkeur

3. Verwoordt wordt dat na het ontdekken van de seksuele voorkeuren van de aanvrager en in tegenstelling tot wat de CGRA zegt, er duidelijk wordt lichtgeworpen over denpreciese ondervindingen van zijn geaardheid, het feit dat dit al redelijk vroeg in zijn leven wistte , hij voelde zich meer aangetrokken tot mannen, zo zijnde dat zijn eerste relatie met een man was;

Dat hierdoor, blijkt totaal uit disporportie gebracht door de CGRA de geloofwaardigheid van de aanvrager in discrediet brengt door het simpele feit dat de aanvrager geen gedetail feiten heeft voor gelegd;

- Als voor de relatie met de aanvrager heeft Faith en haar relaties met andere homoseksuele gehouden

4. Verhoort wordt wat betreft de kennis van de aanvrager in verband met andere homoseksuelen in zijn school, hij blijkt volledig in de war volgens de CGRA door het voorleggen van het feit dat hij geen namen kent van andere personen met dezelfde geaardheid.

Dat in feite, het feit dat de aanvrager homoseksueel is niet met zich meebrengt dat hij de namen van andere homoseksuelen moet kennen van zijn school .

Dat het feit op zich, voor de CGRA om aan te nemen dat men niet de namen, maar wel de seksuele geaardheid op school moet verbergen ongelooflijk .

Dat het totaal ongelooflijk blijkt om van personen met dezelfde geaardheid te kennen maar niet hun naam ;

Verhoort wordt dat het dat de aanvrager het normaal vindt dat hij door het gaan naar verschillende gay party hij de geaardheid van de personen ;

Dat door, het simpele feit dat hij aanwezig was op een van deze prive feestjes niet op zich geen definitieve voorwaarde is om de namen van de betrokkene te kennen ;

Zijnde meer ook dat de aanvrager meldt dat hij de enkel kontakt kon maken met mannen als zij alleen waren ;

- Wat betreft de omsrandigheden waardoor de aanvrager zijn land van herkomst heeft moeten verlaten

5. Wat verhoord werdt in verband met de situatie waar door de aanvrager zijn land heeft verlaten, motiveert de CGRA zijn beslissing als volgt :

« Omwille van bovenstaande incoherenties en ongeloofwaardigheden met betrekking tot uw bewustwording en beleving van uw homoseksuele voorkeuren, kan niet worden aangenomen dat u in Nigeria homoseksuele relaties bent aangegaan, en bijgevolg evenmin dat u er bent moeten vertrekken omdat u met een man betrapt zou zijn.

Ten overvloede kan met betrekking tot uw vluchtrelaas opgemerkt worden dat het bijzonder onvoorzichtig is om in het toilet van een openbare nachtclub de liefde te bedrijven met uw vriend (CGVS p.12, 19). Dit gedrag komt niet overseen met de houding van lemand die stelt dat homoseksuelen hun leven in Nigeria niet zeker zijn en die een heteroseksuele relatie aanhoudt om zijn homoseksualiteit te verbergen (CGVS p.13, 15). Dat jullie jullie keven riskeerden omdat jullie hadden gedronken om de verjaardag van uw vriend te vieren, is geen overtuigende verklaring voor dit gedrag, dat overigens op veel plaatsen ook afkeurend onthaald zou worden indien het door heteroseksuelen werd gesteld. Het is immers algemeen geweten dat seks hebben op openbare plaatsen in de meeste landen strafbaar is.»

Dat door wat de CGRA om in tegenstelling tot wat wordt gezien als voorzichtigheid blijkt van groot belang geacht om niet te kunnen berechten over de geloofwaardigheid van de aanvrager en zijn schrik om vervolgd te worden, en dat hij daardoor zijn land heeft moeten verlaten.

En dit, zijnde nog meer, dat onvoorzichtigheid niet kan worden in acht genomen tegen homoseksuelen, zoals vermeld wordt in het arrest van het Hof van justitie van de Europese unie in de zaak X,Y,Z, c. Ministerie voor Migratie en Asiel van 7 november 2013.

Dat hierdoor, het Hof van Justitie zegt dat er niet van de aanvrager verwacht mag worden van een homoseksuele asielaanvrager om in zijn land van herkomst discreet moet zijn om niet onderdrukt moet zijn ;

Dat hierdoor, het feit dat de aanvrager in zijn land van herkomst seksuele relaties had in een openbare plaats zich niet tegen hem mag ;

- Wat betreft de aanwezigheid van lichaam verdedigt het recht van homoseksuelen in Nigeria

6. Verhoort wordt dat wat betreft de kennis van de betrokkene over organisatie ter bescherming van de homoseksuelen in Nigeria , wordt door de CGRA gemotiveert als volgt :

« Toen u gevraagd werd of u kennis had van een organisatie die homoseksuelen beschermt in Nigeria, bevestigd u geen kennis te hebben hiervan, door de illegaliteit van de homoseksuele geaardheid in Nigeria, hoe zouden dergelijke organisaties kunnen bestaan (CGRA p. 24). Wat de info betreft waarvan de CGRA bezit heeft blijkt dat (ook in zijn minderheid) er meer en meer organisatie zijn voor de LGTBT's (lesbischen, homoseksuele, biseksuelen et transseksuele personen) die publiekelijk spreken over hun geaardheid en dat er wel degelijk organisaties zijn die zich inzetten voor de LGTBT (?) . Het is niet ongeloofwaardig dat de recente legalisering hiervan een reactie is, blijkt u volledig ontvallen. Men zou van iemand die een homoseksuele relatie gehad heeft en naar gay partys gaat en er met verschillende mensen praat kunnen denken dat hij op de hoogte zou zijn van enige vorm van activisme in Nigeria, ook als deze zeldzaam zijn. Deze info betreft u zelf trouwens».

Wat totaal buiten proportie blijkt komende van de CGRA is het voor brengen dat door afwezigheid van kennis van de aanvrager in verband met organisaties ter bescherming van homoseksuelen om te proberen hem in discrediet te brengen, ook al hebben zij zelf toegegeven dat deze zeldzaam zijn ;

Dat de tegenpartij arbitraire conclusies getrokken heeft zonder nagekeken te hebben als, ten opzichte van de context er iets verander is, de aanvrager had toegang tot deze informatie dat deze zeldzame organisaties betreft;

Dat het feitelijk, normaal is dat de aanvrager die zich beschermd voelde door het feit dat hij een gezin had, niet op de hoogte was van het bestaan van deze zeldzame organisaties;

Door het beleven van zijn homoseksualiteit(zijn biseksualiteit) en erin geslaagd te zijn deze geheim te houden gedurende verscheiden jaren, de aanvrager die zich enkel in gevaar gevoeld heeft tijdens een overdreven bedtonken avond rond de enigste stabiele homoseksuele relatie die hij gekend heeft, niet mag worden bestempeld als onvoorzichtigte;

- Op basis van de afwezigheid van de kennis van de aanvrager wat betreft de Belgische wetgeving

7. Verhoort wordt dat het feit dat de CGRA gebruik maakt van de onwettendheid van de aanvrager wat betreft de Belgische wetgeving ivm de met de situatie van homoseksuelen in België blijkt buitensporig.

Dat, in feite de vrees van de aanvrager om vervolgd te worden de reden is waarom hij zijn land heeft moeten verlaten niet mogen buitengesloten worden uit zijn verhoor.

Dat hij nooit betwist heeft dat in hij in België is aangekomen en direct asiel gevraagd heeft zonder de wetgeving te kennen, het zou niet fout zijn om te zeggen dat de aanvrager nu kennis heeft dat hij zich bevindt in een land waar de mensen rechter beschermd worden ;

Dat er moet herinnert moet worden dat de aanvrager uit vrees zijn land heeft moeten verlaten door dramatische omstandigheden zonder te weten waar hij naartoe ging ;

Dat gaande van de waarborg dat hij zich in veiligheid bevindt eenmaal dat zijn vluchtelingenstatuut herkend wordt, zou hij niet meer vrezen voor zijn seksuele voorkeuren, zoals in zijn land van herkomst ;

Deze is bevestigd door het feit dat de aanvrager melding maakt van zijn verlangen zich later te laten vergezellen door zijn gezin(zijn kinderen) die in Nigeria worden lastig gevallen ;

Dat vertrekkende van het niet kennen van de Belgische wetgeving geen reden op zich stelt om zijn aanvraag als irrelevant te bestempelen ;

8. Verhoort wordt dat, dat de aanvrager de voorgelgde argumenten van de CGRA formeel betwist wat betreft het verhoor van zijn verhaal ;

Dat de CGRA zich baseert op vooral de hypothetische verklaringen van de aanvrager, dat zij verplicht zijn de vervollediging van het dossier en de onderzoek daar naartoe moeten lijden volgens de voorgelegde bewijzen door de aanvrager ;

Dat de auditie voor de CGRA vol zit met duidelijke en geloofwaardige getuigenissen die ertoe wijzen op de gevreesde gevaren ondervonden door de aanvrager en die hem verplicht hebben zijn land van herkomst te verlaten ;

Dat verplicht wordt in te zien dat zelf met breede middelen die de fCGRA bezit, er geen enkele informatie wordt voorgelegd die kunnen lijden tot het discrediter van het relaas van de aanvrager ;

Dat er duidelijk mag gezegd worden dat de aanvrager alle nodige informatie heeft voor gelegd.

Dat de zogezegde oneigenheden die hem verweten worden, niet van belang zijn zodat de tegen partij het dossier nietig kunnen verklaren ;

Dat ten deze opzicht, mag herrinert worden naar het arrest n° 182.234 van 23 april 2008, de Raad van state stipuleert dat« (...) tegenstrijdighede n en incohérenties ondervonden de door de bevoegde instanties moeten worden bewezen zo duidelijk te moeten zijn dat, er mer zekerheid mag gezegd worden dat de asielaanvrager geen vluchteling is ;

Dat als volgt, de tegen niet genoeg motiveringen heeft om het relaas te betwijfelen ;

Dat de aanvrager een constante en spontane relaas heeft gegeven over de afgespeelde feiten ;

Dat er ten onrechte en zonder volledig onderzoek een te vlugge beslissing is genomen door de CGRA in het kader van de twijfels in het asielaanvraag ;

Dat in dit opzicht, onder de voorwaarde vab het Geneva Conventie, anders dat wat wordt bevestigde door de CGRA, is de aanvrager wel degelijk persoonlijk vervolgd en is zijn vrees voor de Nigeriaanse Overheid in verband met zijn homoseksueel voorkeur gegrond ;

*In dit opzicht , « In het kader van de evaluatie van het karakter gebaseert op het vrees om vervolgd te worden van de aanvrager, het is overduidelijk dat de karakteristieken bezit gebonden aan ras, religie, nationaliteit, en bepaald sociale groep of politieke opinie aan de hand van de vervolging, **door dat deze karakteristieken hem door zijn onderdrukker werden toegewezen .** » (Artikel 48/3§5 van de wet van 15 december 1980) ;*

Dat de aanvrager een overduidelijk maakt dat het risico die hij loopt serieuze te nemen valt en integren strijdung zijn met de rekende maatregels in het Geneva conventie ;

Dat er rekenig gehouden moet wordzn met de acte over vervolgingen van het Artikel 1 A van de Geneva Conventie

a) fiesieke en mentale vervolgingen, meegeteld sexueel geweld ; (...)

c) buitensporige vervolgingen en discriminatie ;

d) wijgering tot herziening van het juridisch dossier die vertaald worden door een sanctie"

2.1.2. In een tweede onderdeel argumenteert verzoeker inzake artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert aan:

"Tweede tak - van het verhoor van de aanvrager in verband met artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 relatief tot het bemachtigen van de vluchtelingen statuut et het verkrijgen van het statuut van beschermde subsidie

9. Verhoort wordt dat, artikel 48/4 van de wet van l 15/12/1980 over de toegang tot het teritorium, het verblijf, het verwijderen van vreemdelingen bepaald dat :

« § 1ste. De statut van subsidiaire bescherming mag gegeven worden aane de vreemdeling die niet kan worden gezien als vluchteling e die geen beroep kan maken op het artikel 9, waarop moet geloven worden dat als de vreemdeling wordt terug gezonden naar het land van herkomst of het land waar hij woonachtig is, hij het risico loopt serieuze onderdrukkingen te lijden zie paragraaf 2, die volgens de risico's, niet kan verzekeren dat de aanvrager zich in zijn land in veiligheid, zie in het artikel 55/4.

§ 2. Worden gezien als ernstige vervolgingen :

a) doodstraf of executie;

b) foltering of onmenselijke behandelingen of onmenselijke sancties in het land van herkomst; of

c) ernstige dreigingen tegen het leven of civile aanval met ernstige gevolgen tijdens een gewapend conflict zowel intern als internationaal »

Dat « In het algemeen, de vrees uitgesproken door de aanvrager als gegrond moet worden gezien als de aanvrager deze kan bewijzen, dat het onleefbaar voor hem in zijn in zijn land van herkomst

door de opgegeven of als hij er wordt terug gestuurd . » (H.C.R, « procedure gids en toepasselijke maatregelen die de vluchtelingenstatuut beschrijven in het Geneva conventie, 1992, n°42) ;

Geldt als rappel, dat de aanvrager vermeldt heeft voor zijn leven te vrezen moest hij terug gaan naar zijn land van herkomst waar homoseksuelen vervolgd worden en in zijn geval, en dat deze voor hem toepasselijk zijn moest hij terug keren ;

Dat foto in een krant verscheen, hier zijn duidelijke motieven om te geloven, dat als hij wordt terug gezonden naar zijn land van herkomst, hij echt reskeert om onmenselijke behandelingen zou ondervinden die ingaan op het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980, hij dan niet zou kunnen genieten van de bescherming van de nigeriaanse overheid ;

*Dat het feit dat hij gezocht wordt door de Nigeriaanse overheid feit de aanvrager betraft is geweest met zijn partner in volle seksuele daad, hem in groot gevaar brengt waarook hij zich zou bevinden in Nigeria, **het feit dat zijn foto in een krant verscheen ;***

Dat alle bewijzen van onderdrukking zijn voorgelegd, dat er op zijn minst een subsidiaire bescherming kan worden voorgelegd;

Meer nog, de CGRA legt geen enkel element voor die zouden kunnen overwinnen in het getuigen van het ongeloof in het relaas van de aanvrager ;

Dat nochtans, de bevochte beslissing in tegenstrijding is met het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 over de toegang tot het territorium, verblijf, en het uitzetten van vreemdelingen ;

Dat gaande vanuit een serieus standpunt ;”

2.2.1. De Raad stelt voorafgaand vast dat het hoger geciteerde verzoekschrift werd opgesteld in erbarmelijk Nederlands zodat het soms bijna onbegrijpelijke zinnen, soms hilarische vertalingen (“*het statuut van beschermde subsidie*”) bevat. Verzoekers advocaat was er, gelet op de weergave van de inhoud van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, blijkbaar zelfs niet van op de hoogte dat in België wetteksten worden gepubliceerd in het tweetalige Belgisch Staatsblad. Een eenvoudige opzoeking naar de Nederlandstalige versie van artikel 48/4 was meer aangewezen dan het gebruik van een internetrobot om een artikel van de vreemdelingenwet van het Frans naar schabouwelijk Nederlands te vertalen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Omwille van hun onderlinge verwevenheid worden het eerste en tweede onderdeel van verzoekers enig middel samen behandeld.

2.2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.5. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de loutere herhaling van de feiten niet dienstig is ter weerlegging van de motivering die aan deze voorgehouden feiten elke geloofwaardigheid onttrekt.

Gevraagd naar zijn gevoelens bij de ontdekking van zijn homoseksualiteit verklaarde verzoeker “*Goed, ik voelde me heel goed.*” Verder voelde hij niets (zie gehoor, p. 18). Het is totaal onaannemelijk dat een persoon, die zich bevindt in een homofobe omgeving, de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid niet als een probleem aanziet gelet op de impact van deze ontdekking op zijn (toekomstig) maatschappelijk functioneren. Dit geldt des te meer aangezien verzoeker Mercy als dekmantel diende te gebruiken voor zijn homoseksuele partners.

Op de vraag “*Als u ergens zou wonen waar relaties met mannen perfect aanvaard zijn, zou u dan nog een vrouw nemen of enkel nog mannen?*” antwoordde verzoeker “*Het is onbeslist. Ik kan het niet zeggen nu, ik ben nog in een rouwfase, het is onbeslist. Ik kan niet ja of nee zeggen.*” (gehoor, p.16). Dit

antwoord is niet aannemelijk aangezien verzoeker voorhoudt dat hij met Mercy drie kinderen had louter om haar als dekmantel te kunnen gebruiken voor zijn homoseksuele geaardheid. Verzoeker antwoordde op de vraag "En tenzij Mercy, bent u met andere vrouwen geweest?" immers als volgt: "Nee. Ik was niet meer in vrouwen geïnteresseerd, ik wilde enkel dat Mercy bleef, omdat ik niet wilde dat ze wisten wat ik met Femi deed." (gehoor, p.13). Dit wordt verder bevestigd tijdens het gehoor, waar ingevolge de vraag "U zei me dat u mannen verkoos boven vrouwen toen u in Nigeria was?" verzoeker antwoordde "Toen ik in Nigeria was, ja.". Ook op de vraag "Toen u pas met Mercy begon, u was wel in vrouwen geïnteresseerd, of u had ook al een voorkeur voor mannen?" verklaarde verzoeker "Ik was in haar geïnteresseerd, maar liever mannen, maar mijn moeder wilde dat ik kinderen had voor haar, ze zei dat ze oude werd. Ook, ik kan niet enkel met Femi blijven, want het zal, mensen zullen het horen. Nu zullen ze me met mijn kinderen zien en het niet vermoeden. Ze vermoedden het wel, maar ze kunnen me niet zomaar beschuldigen, elke homoseksueel in Nigeria, ze hebben vrouwen om het te verbergen" (gehoor, p. 15). Gelet op verzoekers uitdrukkelijke verklaringen inzake het gebruik van Mercy als dekmantel voor zijn homoseksuele geaardheid is het niet plausibel dat hij, eenmaal het land van herkomst ontvlucht omwille van zijn geaardheid, zich in het land van toevlucht nog dient te bedenken over de aard van zijn relaties.

De bestreden beslissing stelt:

"Met betrekking tot uw relatie met Faith op school, kan nog opgemerkt worden **dat uw verklaringen over andere homoseksuelen op school weinig coherent zijn**. Gevraagd of er op school, tenzij Faith, nog iemand wist dat u homoseksueel was, bevestigt u en stelt u dat jullie met een groepje waren van mensen die homoseksuele partners hadden (CGVS p. 18). Gevraagd hoe groot dat groepje was, stelt u dat u het niet kan zeggen, "omdat je ze niet allemaal kan kennen, de enige manier waarop je het kan weten is als je naar een gay party (een feest voor homoseksuelen) gaat, dan weet je dat ze het doen" [nvdr. dat ze homoseksueel zijn] (CGVS p. 18). Tevens verklaart u echter dat u tien of vijftien homoseksuelen kende op u school, maar niet zo goed, er waren er nog meer, maar u kende er maar tien of vijftien, soms zouden jullie er kort over spreken op restaurant. Gevraagd wie de personen die u kende dan waren, tenzij Faith, stelt u dat het mensen op school waren, waarvan u de namen niet kende, maar waarvan je weet, dat ze homoseksueel zijn (CGVS p. 18, 19). Gevraagd of u dan van geen enkele van de homoseksuelen op uw school de naam vroeg, stelt u dat het illegaal is en dat je enkel de partner waar je mee samen bent kan kennen en dat je niet aan anderen hun naam kan vragen (CGVS p. 19). Echter, van personen die bij u op school zitten mag men veronderstellen dat u hun naam zonder meer kan achterhalen, daar een school geen bar of club is waar willekeurige mensen één avond bij elkaar komen, maar een plek waar leerlingen ten eerste bij naam gekend zijn en bovendien elkaar dagelijks ontmoeten. Men zou dan ook verwachten dat andere jongeren die homoseksueel zijn, en waarvan u bovendien stelde dat het vrienden van Faith waren (CGVS p. 16), waar u in het restaurant over zou spreken, specifiek uw aandacht zouden trekken en dat u minstens van sommigen van hen de naam nog zou kennen. Het is niet coherent dat u stelt dat u hun namen niet kan weten, maar dat u blijkbaar wel kan weten dat ze homoseksueel zijn, daar men op een school zijn naam niet verborgen kan houden, maar eventueel wel zijn geaardheid kan verbergen (zeker in een homofobe samenleving).

U verklaart dat u Faith leerde kennen op school en dat hij u meenam naar een gay party. U zou er naartoe gaan om mannen te vinden en zo leerde u uw andere partners kennen, Efusa, Timothy en uiteindelijk Femi, met wie u vijf jaar samen was (CGVS p. 15, 16). Gevraagd of u vrienden van Femi ontmoette toen jullie samen waren, stelt u dat u zijn vriend was en dat Femi geen andere vrienden had, wie getrouwd is kan immers geen andere vriend hebben (CGVS p. 23). Hoewel u verklaart dat u vaak (en ook samen met Femi) naar gay party's zou gaan, dat u daar soms dezelfde mensen zou tegenkomen en dat u er heel de tijd met veel mensen zou praten, kan u geen enkele naam noemen van kennissen die u daar ontmoette (CGVS p. 23). U stelt dat deze mensen uw vrienden niet waren en dat u dus geen namen kan geven, dat kan enkel wanneer ze je vrienden zijn (CGVS p. 23). Vooreerst is het perfect mogelijk de naam te kennen van mensen die men tegenkomt, zelfs indien het geen vrienden zijn. Bovendien stelt u dat gay party's enkel voor homoseksuelen zijn, dat er enkel homoseksuelen komen en dat je moet uitgenodigd worden, dat mensen elkaar opbellen en hun partners meenemen (CGVS p. 19). Dit veronderstelt dat de mensen op een gay party elkaar enigszins kennen. Ook stelt u dat u er zelf heen ging om mannen te vinden (CGVS p. 16). U verklaart dat u op een gay party geen namen kan kennen van andere homoseksuelen (tenzij de partners die u had), aangezien mensen op een gay party denken dat je een andere partner wil wanneer je je begint voor te stellen. Enkel wanneer je geruchten hoort dat iemand geen partner heeft, kan je er mee praten (CGVS p. 24). Dit is weinig coherent. Vooreerst mag men veronderstellen dat wanneer er geruchten rondgaan, dat er ook namen genoemd worden. Bovendien, wanneer u terzelfdertijd verklaart dat men moet uitgenodigd worden voor een gay party en dat u er heel de tijd met veel mensen zou praten, kan niet worden aangenomen dat u

niemand bij naam leerde kennen gedurende alle tijd dat u naar gay party's ging, tenzij de namen van uw partners en van een collega die u er toevallig tegenkwam (CGVS p. 24). Daarnaast kan er van uitgegaan worden dat mensen naar zulke party's gaan om (gelijkgestemde) mensen te ontmoeten."

Verzoekers verweer dienaangaande is niet dienstig. De bestreden motivering stelt terecht dat het binnen scholen en (privé)feesten normaal is dat men de namen kan kennen van medescholieren of andere feestgangers. Dit geldt des te meer indien deze feesten worden georganiseerd met als exclusief doelpubliek de homogemeenschap.

Verzoeker bedient zich gedurende zijn verklaringen op het CGVS van stereotyperingen inzake homoseksualiteit zoals "initiëren" en het dragen van vrouwenkleren en oorbellen (gehoor, p.17)). Dit doet verder afbreuk aan zijn geaardheid.

Verzoeker weet niet of het al dan niet strafbaar is in België dat mannen seks hebben met elkaar (gehoor, p. 14). Het is niet aannemelijk dat verzoeker, die beweert op de vlucht te zijn omwille van zijn geaardheid, zich in het kader van zijn persoonlijke veiligheid niet informeert omtrent de houding ten aanzien van homoseksuelen in zijn land van toevlucht.

Het bijgebrachte krantenartikel kan verzoekers verklaringen evenmin ondersteunen. De bestreden beslissing stelt hierover: *"Een krant (fysiek of online) kan echter niet beschouwd worden als een officieel document en de artikels die in een krant verschijnen zijn niet per definitie waarheidsgetrouw. Komt daarbij dat corruptie (zeker in verband met emigratie) in Nigeria wijdverspreid is (zie informatie administratief dossier), waardoor dergelijke artikelen met de nodige terughoudendheid moeten behandeld worden. Om dezelfde reden kan de authenticiteit van voorgelegde kranten niet zonder meer worden aangenomen, zelfs al hebben ze dezelfde uiterlijke kenmerken als kranten die inderdaad in omloop zijn. Met betrekking tot de krant die u voorlegt, dient opgemerkt dat de hoofding van de pagina's (3,4, 29 en 30) (zijnde het blad waarop ook uw artikel staat) hoger geplaatst is dan op alle andere pagina's van de krant die u voorlegt, wat aansluit bij bovenstaande twijfels met betrekking tot de authenticiteit."* Verzoeker voert geen dienstig verweer door de loutere verwijzing naar het bestaan van een foto in de krant. De motivering van de bestreden beslissing is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Voormelde vaststellingen zijn afdoende om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers homoseksuele geaardheid. Kritiek op de overtollige motieven kan zijn teloor gegane geloofwaardigheid niet herstellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS